

میله و مشاعر ه عنعنوی گل سنجد نماینگر فرهنگ دیرینه مردم ولایت لوگر است.

غزل

بیا کونکی سنا د کوچې مخ ته ولاړم
 تماشه، د تماشې مخ ته ولاړم
 سنا په سزگو کې خان دوه دوه مراثه بیکاري
 که د ماتي اینې مخ ته ولاړم
 خوب کې وینم چې ته خاندې خلک ژمري
 زه د خپلې جنازې مخ ته ولاړم
 سنا د سزگو عکس مې سزگو کې فخری
 لکه زه چې د لمبې مخ ته ولاړم
 تانه پس مې خان تر دې حله هیر کړی
 اوس د خپلې حافظې مخ ته ولاړم
 خو چې ته ماسه نه یې، زه به هیڅ یمر
 هسې لفظ به د معنې مخ ته ولاړم
 د نورت بنان مې زمه کې دي بهیر!
 شمنده یې د کعبې مخ ته ولاړم
 نوراجان بهیر

وطنه

ماته له خپله خانه گران وطنه
 زما دهیلو دارمان وطنه
 شوی په بمونود هیلو دارمان وطنه
 زما مظلوم افغانستان وطنه
 هریو بچي دې په سلگو ستایي
 هره کوڅه دې لوتې لوتې شوله
 کرار لانه یی ناکرار وطنه
 شوې د هر چا د جنگ میدان وطنه
 هر څوک چې هر چیر ته وسله جوړه کړي
 دستا سینه کی پرې میله جوړه کړي
 خای دې ارمان د ترنگ د ټول جهان وطنه
 شوې بې خبسته افغانستان وطنه
 څوک دې ارمان د جوړیدو کوي
 څوک دیر تینگار دورا نیدو کوي
 د چا د بنمن د چا خان وطنه
 د خزان خیل د زړه ارمان وطنه
 نعمت الله «خران خیل»

از جنگ تا صلح

صلح را زرا ستین است، جنگ ما راستین
 صلح تقدیر نامه عالی زدر بار خدا است
 صلح میسازد زوال زهر نفاق را از وطن
 جنگ پیمان شیا طین است و صلح پیمان حق
 صلح در فصل بهار ان رونق هر گلشن است
 گفت جگر گو شه های این وطن در گوش صلح
 صلح و آشتی مرهم کا فور قلب این وطن
 روی عالم میشود از صلح باغ مصلحت
 آب رحمت از جبین صلح مینو شی مدام
 صلح سراج و هاج است در دل هفت آسمان
 صلح میخواهیم خدا یا در دل افغانستان
 چشم بیمار فقیر از جنگ گشته لاله رنگ
 گرد عصیان پاک میسازد صلح را ستین

استاد میر احمد (فقیر)
 ولسوالی برکی برک

هوای یار

گل سنجد هوای یار دارد
 نسیم نکست سرشار دارد
 چه آزاده درخت افغانستانی
 که هم گل دارد و هم خار دارد
 گلش مهر و وفا و الفت است
 که هر دلداه با دلدار دارد
 عجب شور در خارش نهفته
 به چشم نابلسها کار دارد
 به چشم نابله های چپ و راست
 که دیده سوی این گلزار دارد
 همان را نیش خارش تا گزیده
 دلش زخم دارد و هم غم دارد
 بنام قهر و مهر خار و گل را
 محبت گل، جنگ با خار دارد
 نبینی زای در شاخش نشیند
 چو هر آلوده در منقار دارد
 هر آنکه بهر گل آمد ز خارش
 هنوز هم ناله های زار دارد
 بیین الفت ز آن نخل بلندی
 هوای همدلی را بار دارد
 نه قوم دارد نه حزب نه گروهی
 زیک بن شاخه ها بسیار دارد
 به یک شاخه دود خنجه شگفته
 تنش با گل چه محکم تار دارد
 ز هر طوفان بماند استوارش
 که دید صحنه را تکرار دارد
 محمد سمیع «صمیم»

لاس کبني مي قلم ټوپک می کینود

خوان به د خپل واک و اختیار به
 زه به د خپل ملت با سدا به
 هیله یمر امید به آسره به
 وس لرم جوگه زه د چوهر به
 گل به کلاب به خار نیمه
 هسی د غلبر دستر کو خار به
 وس لرم به متو کبني به زور لرم
 زه به تل خدمت ته انتظار به
 مرای مرای هیلې به ژوندی کرمه
 انشا الله دینتونی په اقرار به
 سوله یمر ټولنه یمر وحدت به
 اوښکې د یتیم چې باکې نکرمه
 بزنگ وطن خومو آبا دول غواړي
 چاته ترخوستر کې په لار به
 مینه به زه خاص د مینې کور به
 لاس کبني می قلم ټوپک می کینود
 غبر به شمر آهنگ به شمر آواز به شمر
 زه زا هد د خپل ولس غمخوار به
 محمد نذیر (زاهد)

غزل

فرید الله احمدزی
 چې غرغندي غرغندي اور مړوي
 خدایه چې دی هم له خپل زور مړوي
 هغه به وخت وې چې په دې وطن کې
 غوغا په تینسته وې ویر نور مړوي
 پوی به نوڅه دبل په درد شې هغه
 چې نه یې خپل اونه یې ورور مړوي
 زه هم ویده شمه بیغمه شمه
 چې ستا دشو بنگر یو شور مړوي
 فریده چاته به لاس نیسي هغه
 چې زلمی زوی د کونډې مور مړوي

تصویر

اوس به وختونه تیروم کلابه ستا په تصویر
 شپې به په وینه تیروم تر سبا په تصویر
 په خړو خاړو کې دي اوباسم انخوړ لالیه
 د اجوروم د اورانه وم بیه لگیا په تصویر
 چې ظالمانویي وژلی په ټوپک و پلاریي
 هیغې نن اوښکې توپولسې د بابا په تصویر
 ماخود ستا تصویر سمبال ساتلی گورم ورته
 پوهیږم نه چې ته به څه کوي زما په تصویر
 تامې تصویر غوښته تصویر واخله فریده کله
 لالیه گوره خوته هم راته خوله را په تصویر

غزل

خصلت د پسرلي دی چې گلان په غوړیدو شي
 دغرونو او چمن هر رنگ گلان په غوړیدو شي
 د هر یوه ښکلا او عطر بیل خوند او مزه کړي
 لوگر کې د سنخلي چې گلان په غوړیدو شي
 راټول شي شاعران په دې بلنه غزلې وايي
 لوگر کې د سنخلي چې گلان په غوړیدو شي
 د عطر او ښکلا یې انگازې خورې ورې شي
 لوگر کې د سنخلي چې گلان په غوړیدو شي
 سرک پرې د کابل گردیز نایسته شي
 لوگر کې د سنخلي چې گلان په غوړیدو شي
 نسیم ستانکزی هم ورته خوشحاله به مسکا شي
 لوگر کې د سنخلي چې گلان په غوړیدو شي
 محمد نسیم «ستانکزی»

غزل

دغرونو دنگو دنگو دنگو څو کو ټیټې شي
 ځینې مو دنگې دنگې دنگې شملې نه خوښوي
 ستا پر لمن لاجیاناکې پیغلې ژوند تیروي
 پتمنې تنگې تنگې تنگې جامې نه خوښوي
 خپلواک بچي ستاله غرور پر یوزه مچ نه پریږدي
 د تربور څنگې څنگې څنگې تانې نه خوښوي
 دوی هر ښکیلاک او زبر څواک ته سینه سپرنیولي
 دمکار ښکې ښکې ښکې بانې نه خوښوي
 غفورې وخت د تغزل منگې تش ولېږدول
 ځکه اوس چنگې چنگې چنگې ملاوې نه خوښوي
 رحمت الله «غفوري»

دسولې په باره کی شعر

سوله د ژوندون د پایښت ساده په وطن کې
 سوله د افغان د ژوند بقاده په وطن کې
 سوله سمسورتیا ده وطن ژغوري تباهي نه
 سوله آزادي ده ارتقاده په وطن کې
 سوله وچوي د یورو میند و سړی او ښکې
 سوله ورور و لي گوره رښتیا ده په وطن کې
 سوله کې په مینه غیږې خلاصې هر کلي ته
 سوله سر سایه ده هر یو چا ده په وطن کې
 سوله کې پراته د ژوند انه ټول نعمتونه دي
 سوله ترانه زما اوستاده په وطن کې
 سوله په قرآن کې خیر بللی الهي ده
 سوله کې خوندي پت او حیا ده په وطن کې
 سوله کې ژوندون هرې بلا نه په امان وي
 سوله وچو شو نه و ته موسکا ده په وطن کې
 سوله ژوند او هم آرزو د ملتونو
 سوله فخر د هیواد او د قومونو په وطن کې
 سوله ده چې ژوند ته موبسکلا را وړي
 سوله ده چې جهل ته رنیا را وړي وطن کې
 سوله ده زموږ د امید و دیوه
 سوله ده زموږ د مېلته هیله په وطن کې
 سوله ده ښه دیو والي په نړۍ کې
 سوله ښه لگیري په غوږو نوبه وطن کې

صلح یکی از نیازمندی های مبرم هراسان است. که جامعه کنونی ما به آن اشد
 ضرورت دارد.

لوگر Logar

دامتيازخاوند : دلوگر اطلاعاتو فرهنگ ریاست
 مسنول مدیر: شیر محمد امینی «ستانکزی»
 داریکی شمیری : ۰۷۰۷۲۴۴۲۲۸ / ۰۷۴۴۲۶۴۲۸
 کتنپلوي : محمد شفیق «پوپل»، امین الله «صفا» او
 محمد زاهد «سلطانی»
 محمد موسی " عدیل" دباختراطلاعتي آژانس خبریال
 کمپوز او ډیزاین : ش. امینی «ستانکزی»
 برېښنالیک : shir.stanikzai2@gmail.com
 چاپ خای : سهر مطبعه کابل افغانستان

علم مشعل
 است که در
 روشنی آن
 مسیر خود را
 انتخاب کرده
 میتوانیم.

نور جنگ نه غواړو خیر توره مودزنگ شي
 نه چې لاس مو نور د ورور په وینورنگ شي
 دبارو تو لوگي ورک کړئ نوم یی ورک کړئ
 کلي اور واخلي وطن پکښې بد رنگ شي